

Siluetes

Maria Pujolar

(Del gènere femení-sastressa)

Si els que escrivim aquest morigerat periòdic posseïssim l'arreatadora eloqüència de Ciceró, l'elegant *peñola* virgilliana, o l'expressió sentimental que impregnava a les immortals poesies el gran Cadalso, avui podríem entonar un himne entusiàstic a llaor de la més estupenda bellesa femenina, que han contemplat les dèbils i finites criatures humanes. Però, com que, per desgràcia, som un ridículs analfabets, al costat d'aquells genis que vegeren la clàssica llum de l'antigor, hem d'aconsolar-nos, a la força, amb la nostra manifesta inferioritat, i modestament llimitar-nos a intentar en el possible, la descripció del conjunt de tan àtica formosor.

Mereixedora d'ésser trobada en les fosques interioritats de l'aperitiva ostra, llueix un buste de línies impecables, digne d'ésser modelat pel destre *buril* angèlic de... Miquel Angel.

Té uns ulls immensos com dos sols i punxants com dues sagetes que quan us miren us fan emmudir d'admiració. Són esplèndids, intensament brillants, i sembla que somniïn en galants contes de prínceps mitjevals; quan graciosament us miren, apar que us embolcallin amb nimbes de celistia, sentint-vos transportats a ideals regions desconegudes.

Una garganta de blancor immaculada, guarda el secret d'una música emocionant, i els seus llavis de maduixa madurada, semblen ferir sagnosament l'albura de son rostre nacari.

Agenollem-nos, acotem les nostres festes desequilibrades i glorifiquem solemnement la colossal bellesa d'aquesta Maria insigne.

En Gil Robles nanu (*)

(Segona part, a precés del públic)

Es un... *individu* eixerit; no cal negar-ho. Es soci dels «Catòlics» i té un aspecte de col-

En fer els vostres viatges,
recordeu els autos de lloguer de
JOAN CLOTA

Mulleres, 12

Telèton, 165

legial aplicat. De ficar la *pata* a tot arreu, a aconseguir que tothom li prengui el *número*; fins En Ramissa s'hi veu en *cor*. Sap molt de llegir, o sinó que us ho digui ell mateix, que llegeix *La Vanguardia*. Ja veureu com us dirà de memòria que En Gaziol és un *gran sipcològuc* i que En Comas i Solà és un *restròlec imminent*...

Allà on diu més *barbaritats* és a *Novetats*. Ja procuro ésser-hi present, perquè veig *comèdia* mentre prenc cafè.

De manament solament sap aquell que diu: «primer jo, després jo, i els altres després de jo». I ja n'hi ha ben bé prou! Sempre parla d'hipocresia i d'hipòcrites; és natural, és allò que es diu: «plensa...»

Mireu fins on arriba la *capacitat* d'aquest *bon noi*, que l'altre dia, quan va veure la seva *sllueta* a PESSIGOLLES, sigui perquè mai no s'havien preocupat del seu físic, sigui perquè hagi ja après la *sàtira* i *inofensiu humorisme* del doctor Franquet, sigui perquè li fem por, el cert és que va fer aquest comentari als companys de la *penya* de la qual ell n'és el *savi*: «Us heu convençut ara que sóc alguna cosa, que fins els diaris parlen de mi?»

Jo dic: «Es un bon noi!... només que és *tonto*».

JAK-ASI-ESTIC

(*) Vegeu el número anterior.

Persones que ens han demanat per a sortir a PESSIGOLLES i que no trobem altra manera de complaure-les:

La Masó, la Villegas, la «xicota 65» d'En Baburés, la Maria (Bibliotecària), la Dimoni Blau, la Roïllada, En Xec, Mossèn Mir... etc.

J. FAJULA

DENTISTA